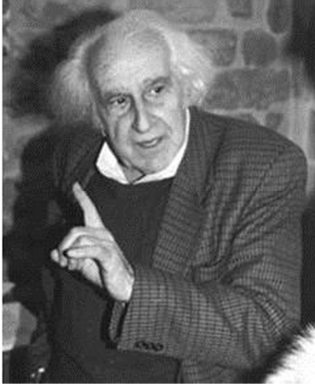

ΑΛΚΗΣ ΠΙΕΡΡΑΚΟΣ (1920-2017)

Στις 22 Μαρτίου 2017 απεβίωσε στη Ναύπακτο ο ζωγράφος Άλκης Πιερράκος (γεννημένος στη Θεσσαλονίκη το 1920), έχοντας μόλις φτάσει στην Ελλάδα, από το Παρίσι όπου διέμενε από το 1954. Ο Πιερράκος, σπούδασε στην Ελβετία (Gewerbeschule, Basel, 1949-1951), και στο Λονδίνο (Slade School of Fine Arts και Central School of Arts and Crafts, 1951-1953), όπου μαθήτευσε κοντά στους σπουδαίους ζωγράφους Francis Bacon και Oskar Kokoschka.

Εικαστικός διεθνούς εμβέλειας, με πολυάριθμες ατομικές και ομαδικές εκθέσεις στην Ευρώπη και την Αμερική, ο Πιερράκος υπήρξε γνήσιος εκπρόσωπος του αφηρημένου εξπρεσιονισμού. Δεινός σχεδιαστής και κολορίστας, εκφραζόταν με τη σινική μελάνη, την ακουαρέλα και το λάδι, στις τριδιάστατες γεωμετρικές συνθέσεις του. Υπάρχει ένα γαλλικό φιλμ τεκμηρίωσης με τίτλο *Alkis Pierrakos, l'Oeil Sauvage* (διαθέσιμο με ελληνικούς υπότιτλους στην διεύθυνση <http://www.pierrakos.com/Film-sur-l-artiste,38?lang=fr>).

Με δεδομένη την αγάπη του για την γεωμετρική σύνθεση, η Σχολή Εφαρμοσμένων Μαθηματικών και Φυσικών Επιστημών του Εθνικού Μετσοβίου Πολυτεχνείου του ανέθεσε το 2010 να σχεδιάσει τον λογότυπό της, με αίτημα «να απεικονίζει εικαστικά τον δυναμισμό των σύγχρονων Επιστημών που θεραπεύει η Σχολή, μέσα από την προοδευτική φόρμα του εξπρεσιονισμού».

Ο λογότυπος της ΣΕΜΦΕ εκφράζει πράγματι την αρμονική συνέργεια όλων των ερευνητικών δραστηριοτήτων της ΣΕΜΦΕ (Μαθηματικά, Φυσική, Μηχανική, Ανθρωπιστικές & Κοινωνικές Επιστήμες) συνδυάζοντας συμβολικά τον διαβήτη, τα συστήματα λήψης ηλεκτρομαγνητικών κυμάτων, τα κτηριακά συγκροτήματα, και την διάχυση των ιδεών σε ένα ενιαίο εικαστικό σύνολο. Ο λογότυπος αυτός κοσμή, έκτοτε, όλα τα επίσημα έγγραφα της Σχολής ΕΜΦΕ ΕΜΠ.

Η ΣΕΜΦΕ, λοιπόν, ως ελάχιστη ένδειξη τιμής, τοποθέτησε αντίγραφο έργου του Πιερράκου στο φουαγιέ του νέου κτηρίου ΣΕΜΦΕ και έχει σαν θέμα τα κτήρια της Σχολής μας (έγχρωμη σινική μελάνη). Η τοποθέτηση του έργου έγινε στο πλαίσιο ειδικής τελετής το 2011 με την παρουσία του ίδιου του καλλιτέχνη και της συζύγου του και εγκαινίασε κατά κάποιον τρόπο *επίσημως* τα νεόδμητα κτήρια της Σχολής ΕΜΦΕ. Ο μεστός χαιρετισμός του καλλιτέχνη Άλκη Πιερράκου υπήρξε και αξιακά διδακτικός, υποδεικνύοντας την ανουσιότητα της έπαρσης, όταν το έργο καθεαυτό καταξιώνει αληθινά τον δημιουργό.

Η σύζυγός του, Μαρία Πιερράκου, υπήρξε η κινητήριος δύναμη σε όλο το έργο του Πιερράκου. Ήταν εκείνη που τον στήριζε έως την τελευταία του στιγμή με αξιοθαύμαστο θάρρος (όταν πλέον ο Πιερράκος δεν μπορούσε να τραβήξει μιαν ευθεία γραμμή, κατάλαβε ότι πλησίαζε το τέλος του και έτσι αποφάσισε να επιστρέψει, για πάντα, στα πάτρια εδάφη).